

så til Norge til en pris, der ligger under produktionsprisen, og vi må her i Danmark betale den høje pris. Det er ene og alene, fordi man har fremskyndet vindmølleudbygning, man har fremskyndet etablering af kraftvarmeværker, og så sidder vi med et kæmpe eloverløbsproblem. Det er den slags ting, jeg vil have et overordnet syn på.

Det skal ikke alene være energipolitikerne, som måske er farvet lidt af deres hverv, det skal også være de økonomiske politikere, der ser på det. De har måske nogle andre briller på i Finansudvalget, end energipolitikerne har.

Så længe det er så uoverskueligt, som det er, og det ved alle, og så længe der ikke bliver taget hensyn til de overordnede samfundsmæssige mål i energipolitikken, mener jeg, at vi skal have en kontrolinstans på.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Erik Mortensen (S):

Ordet gennemsigtighed er blevet et meget anvendt udtryk i den danske debat. Hvis man med et fremmedord bruger ordet transparent, så bliver det næsten udtryk for et modfænomén, og så kan det virke negativt, men det behøver det nu ikke at være.

Men hvis man ud fra en meget firkantet model vil tolke begrebet gennemsigtighed, f.eks. i forbindelse med diverse forbrugerbetalte afgifter, så bliver det straks mere kompliceret. For jeg går ud fra, at forespørgerne her forventer hundred procent klarhed over, hvor hver eneste indbetalte krone ligger, og til hvilket forudbestemt formål den kan og skal anvendes – altså et godt gammeldags cigarkassesystem.

Det system er jo ikke ukendt. Det kunne f.eks. være vægtafgiften, som blev indført her i Danmark for adskillige årtier siden. Da var det helt klart, at disse penge skulle finansiere nye trafik anlæg, vejanlæg m.v. Så enkelt var det dengang.

Men problemet er jo så, at hvis fænomenet skal føres ud i sin yderste konsekvens, må det jo også betyde, at hvis anlægsaktiviteten ikke svarer til det givne provenu fra afgifterne, så skal man jo justere afgifternes størrelser i opad- eller nedadgående retning, alt efter hvordan aktiviteten på området er, eller selvfølgelig lade pengene ligge og så overføre fra år til år.

Det tror jeg ikke er nogen særlig ønskværdig model. Og så må man jo også konstatere, at verden jo ikke er, som den var for adskillige årtier siden.

Omlægningen af skattetrykket fra direkte til indirekte skatter vil jo også alt andet lige betyde, at det stort set vil være umuligt at lave en finanslov, hvis man i finansieringsgrundlaget ikke kunne indregne et skønsmæssigt provenu fra diverse forbrugsafgifter.

Det var sådan nogle mere generelle betragtninger over et sådant system; hvor firkantet det kan være, og hvilke besværligheder som jeg kan se i det.

Angående spørgsmålet om forbrugernes betaling til de såkaldte PSO-aktiviteter har ministeren jo på ganske udmærket vis redegjort for konstruktionerne, hvad angår de positive elementer, som PSO'erne dækker over, men også for så vidt angår lovgrundlag, oplysningspligt, godkendelsesprocedurer vedrørende elskattens aktiviteter osv., og også omkring forskning.

Jeg har svært ved at se, hvordan man umiddelbart kan skabe en større sikkerhed, eller, som vi taler om her, en større gennemsigtighed for pengenes rette anvendelse.

Endelig bør det jo også nævnes, at afgifterne har et parallelt formål, nemlig at være adfærdregulerende. Og det kan jo ikke siges mere præcist, end Venstres energipolitiske ordfører, hr. Peter Hansen-Nord, har gjort i Berlingske Tidende den 12. december i en debat med Danske Energiselskabers Forening, som jo netop rører ved problemet gennemsigtighed og taler for en fast bevilling på finansloven. Men her siger hr. Peter Hansen-Nord, at det jo er et bevidst, ideologisk valg at lade forbrugerne få girokortet til miljøudgifterne. Vi kan ikke få en debat i gang om miljøomkostninger, hvis ikke folk direkte kan se, hvad de betaler for.

Det kan vi som socialdemokrater fuldt tilslutte os. Og som tidligere nævnt har ministeren jo på udmærket vis beskrevet, hvordan dette praktiseres i fuld politisk offentlighed.

Med hensyn til forespørgslens andet punkt, besparelsen i Elsparefondens bevilling, så burde det jo kunne gøres rimeligt kort. Det skal jeg nu ikke give nogen garanti for at det bliver.

Men som loven er udformet og vedtaget, er der altså ikke tale om et såkaldt cigarkassesystem her, hvor afgiftspengene er øremærkede, og ministeren har i sin tale klart redegjort for bevillinger, forbruget og beskæringer.